

עזה כמות

את הרצח המתועב של ילדי ארוויו ושל חפים מפשע אחרים — יהודים וערבים — בידי משליכי הרימונים. אבל אני גם אומר: לא זו הדרך. לא על-ידי הכתמת נשקנו; לא על-ידי הטלת משימות על מישמרי-הגבול שצה"ל סירב למלאן; לא על-ידי זריעת שינאה לדרות.

כמי ששמה ודגלה, כבודה ועתידה של המדינה הזאת יקרים ומכובדים בעיניו, אני נמנע מלפרט אחד לאחד כל המעשים. אבל אם האחראים רוצים שנאמין להם — ושיאמינו להם מחר ומחר-תיים, כאן ובחוץ — כי מה שנעשה לא נעשה על-פי פקודה, תינתן הפקודה להפסיק זאת מייד!

אחרת נדע: הזוועות נעשות מתוך תיכנון וידיעה. ואל יאמר איש מחר את הפסוק הרובץ כקללה על אירופה כולה: לא ידעתי.

הדברים נעשים. גם אם ינסו לטשטש אותם ולהסתירם — זה לא יועיל. הם נעשו בשבוע שעבר, הם נעשים עתה תוך כתיבת שורות אלה. השאלה היא: מה יכולים אנו לעשות כדי להפסיקם? איזה צו, איזה כוח, איזו סמכות יכולה — ומייד! — לגזור שלא יוגפו שוטרים ואלות על אנשים ונשים חפים מפשע ברחובות עזה? שלא ייהרג כל מי שרץ ברחוב — אם מתוך בהלה, אם מתוך עצבנות, אם סתם כחיה נרדפת?

שכבוד נשים תמימות לא יחולל ברחובות — ובבתיהן. שחיפושים לא יהיו עילה לשבירת רהיטים, להשמלה, ולעינויים?

שלא יילקחו סתם עובדים-ושבים ברחובות למעצרי-שווא?

שלא יקרה כל מה שקרה שם השבוע והקורה שם עכשיו?

ואל יאמרו אין דרך אחרת לרסן את הטירוור. אני מגנה ללא סיג

חלוקת השלל

צורכי הביטחון, בשם המלחמה בעוני, בשם קליטת העלייה — בשמך אתה ובשמי אני. לפי הסכם שהושג עוד לפני קום המדינה נה משלמת הסוכנות היהודית הקצבות חוד-שיות למיפלגות, כדי שאלה לא ינהלו מג' ביזת עצמאיות.

המיפלגות מקיימות את החלק הראשון של ההסכם בנאמנות ראויה להערכה: הן לוקחות את הכסף.

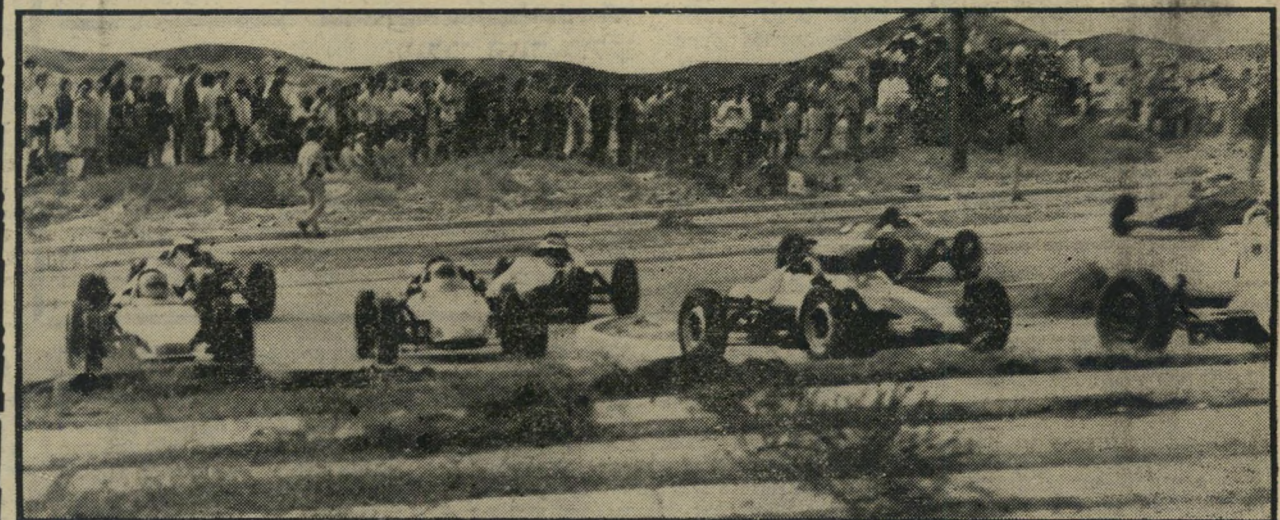
על החלק השני הן מצמצמות לאורך ול-רוחב. אין מיפלגה אחת שאין לה מגבית משלה — מוסווית או גלויה.

ועכשיו לכלב השני הקבור באותה ידיעה קטנה של מעריב: הצורה בה מחלקת הסוכנות היהודית את הכסף הנאסף בחו"ל בשם

באותו הסכם היה עוד תנאי: שהכסף יוצא למטרות חינוך ולמטרות קונסטרוקטיביות. גם על זה הן מצמצמות ציפוף ארוך. אלא אם 22 בטאונים מיפלגתיים יר-מיים הם מיפעלים קונסטרוקטיביים, וקניית קולות בבחירות היא מיפעל חינוכי, והחזקת עסקים-בשכר היא שימוש טוב יותר לכסף שנועד על-ידי תורמיו לקניית נשק או ל-מענקי סעד.

ליאו דולצין, גיבור הסוכנות הממונה על חלוקת השלל, עשה הפעם מעשה בלתי רגיל. הוא עיכב למשך ארבעה שבועות את התשלום לקרן המיפלגתית של המפד"ל. אבל ברור שלא עלה בדעתו לעצור לגמ-רי את המיפעל הקונסטרוקטיבי הגדול. אחרי הכן, עם המירוץ לא נגמרו ההתחיי-בויות הקונסטרוקטיביות והחינוכיות של המפד"ל, כמו הוצאת הצופה. רכישת חמור-לות בנצרת כדי לדרוש מינוי ראש-עיר שם מאנשי המפד"ל, והחזקת סניפי בנקים גם בגליל העליון, כדי שמגדל-חזירים מיסכן הנזקק להלחאה יהיה לו בכלל אל מי לפנות.

הסליחה עם המפד"ל, על שאני מטפל הפעם רק בה. היא פשוט היתה בחדשות. אותם העקרונות יפים גם ליתר המיפלגות, עם כל הכבוד המגיע לחרות, לליברלים, לליברלים העצמאיים, וליתר.

גאר עיסקה מלונככת

בדיקה ששיכנעה אותי לחלוטין: הכסף הי-זה לא שולם על-ידי המפד"ל, אגודת-ישראל ו/או פועלי אגודת-ישראל. אם אצטרך ל-מי בכל זאת?

שוב אני אומר זאת מתוך ידיעה: היו גורמים כלכליים, שהמניע שלהם היה מיס-חרי בלבד וקשור בערך הרכוש שלהם ב-סביבות אשקלון, שרצו למנוע בכל מחיר הנהגת מירוצי מכונות בברנע. הם שדחפו את העסקנים הדתיים למערכה, הם שהניעו את המכונה הדתית-המיקצועית על מפגיניה ואברכיה, והם שבסוף החשבון שילמו את הכסף.

לסחוט ממפא"י ושותפותיה ויתורים מחני-קים על חשבון חופש-הפרט שלנו, ומענקי-תועפות על חשבון המיסים שלנו. בפעם הבאה שירכיבו קואליציה, אל לה"כ יצחק רפאל ושותפיו לאיים בהמרדת ההמונים הדתיים, כי הם אינם עומדים מאחוריהם. ואל לגולדה מאיר או לפינתם ספיר להצ-דיק את מתן האתנן בנימוקים של כיבוד זכויות-הדת.

ובכל זאת הכסף שולם לגרמנים על-ידי בנק המזרחי, והשבוע קיבל הבנק את כס-פו בחזרה — כמובטח. ממי קיבל אותו? אומרים לנו: מקופות המפלגות הדתיות. ואני אומר, מתוך אחריות מלאה ואחרי

ידיעה קטנה בשולי מעריב משכה ה-שבוע את תשומת ליבי. נאמר בה, כי לאחר ששלוש המפלגות הדתיות שילמו לבנק המזרחי את הסך של 210 אלף ל"י, להבנק שיחרר את קרן ארץ-ישראל של המזרחי מערבותה לגבי סכום זה ששולם לביטול מירוף המכונות באשקלון, הואיל בסובו גיבור הסוכנות היהודית ליאו דולצין ל-שחרר את ההקצבה החודשית של 170 אלף ל"י מכספי המגבית המאוחרת ולהעבירה ל-

קרן ארץ-ישראל של המזרחי. בשורות מעטות אלה קבורים שני כלבים. האחד הוא עיסקת המירוץ של המפלגות הדתיות; השני: צורת חלוקת הכסף הלאומי למנגנונים המסואבים של מיפלגות המיסוד. ניתן זכות קדימה לשבת המלכה. נעזוב את הסיסמאות האידיאולוגיות בצד ונודה במציאות: יש בישראל עשרות אלפי או-רחים ששמירת-השבת על-ידי עצמם יקרה להם, ועולה להם כסף. יש גם יהודים דתיים המוכנים בהחלט להסגין, להוציא כסף — אפילו מכיסם הפרטי — להרביץ ולססוג מכות כדי לכפות את איסורי השבת על אנשים כמוני. והנה, פנו אליהם ראשי שלוש המיפלגות הדתיות בקריאה שיתרמו כסף למה שהם קראו, המגבית למען ה-שבת. המגבית שנועדה לכסות את הסכום של 210 אלף ל"י, ששולם לאמרגנים ה-גרמניים תמורת ביטול עריכתו בשבת.

כמה כסף נאסף? הופעל לחץ על גבאי בתרינסת לשלם מקופות מוסדותיהם, פור-סמו קריאות נרגשות (במחיר של כמה אל-פי ל"י) בעיתונים היומיים, נשלחו חוורים, וח"כים טילסנו אישית לכל מי שנראה להם כנדבך-כוח. ובכל זאת נאספו פחות מ-20 אלף ל"י.

איך לפרש זאת? שהיהודים הדתיים, ה-מחזיקים ישיבות ומוסדות-צדקה בתרומות של מאות אלפי לירות לשנה, שססו את הרגל ולא נותר להם כסף להצלת השבת? אני סבור כי פשיטת-הרגל היא של המיפ-

לאן שמשך דיין הגיע...

הארץ. הוא הודיע, כי המערכת תזמין את משה דיין לשיחה כללית, להבהרת עמדותיו. הדבר מקובל ברוב מערכות היומונים. מה שאינו מקובל היתה תשובתו של שוקן: הוא אמר תודה, אבל אין צורך במנישה כזאת.

מה שהוא לא אמר לדוברו של דיין, זה שהזמנה כזאת בדיוק הופנתה ליגאל אלון, כי בשבוע הבא יהיה סגן ראש הממשלה אורחה של מערכת הארץ לשיחת הבהרה ורקע. איך לפרש זאת? שמניותו של דיין ירדו?

לא מזמן פירסם פולס בהארץ מאמר, בו ניתח את ה-פחד קיש למנהיגיו מפני התערבות סובייטית ישירה נגדו. כאשר קרא משה דיין את המאמר, לא היה לגמרי מרוצה מן הניתוח. מה עוד שנראה היה כי פולס תומך יותר ב-עמדתו של יגאל אלון מאשר בזו של דיין.

שר הביטחון טילפן לעורך הארץ גרשום שוקן, וזה הב-חיר לו שמה שפולס כתב נראה לו בחלטה. לא עבר זמן, ודובר מישרד הביטחון, נפתלי לביא — שעד קבלת תפקיד זה היה כתב הארץ לעניינים מיפלגתיים — התקשר עם

אום כהן